

Referat despre A treia teapa de Marin Sorescu - partea a doua

In acest peisaj, cruzimea se transforma din masura de prevedere, intr-una obisnuita diurna rostul tepei devenind dominator si necesar

"Papuc (rosindu-se): Mi-e rusine sa intreb... Pentru cine?"

Tepes: Pentru fiestecare.

Papuc: (speriat): Fieste... care?

Tepes: O tinem aici. goala... pentru tine, Papuce. ca n-ai fi sfant, pentru ala, pentru alalalt... pentru toti. Toti putem grasi la un moment dat. S-avem noi o teapa goala, aici la indemana ca nu strica..."
Simtind nevoia, uneori, sa-si justifice faptele, Tepes tine sa sugereze ca unele impulsuri i le inspira oamenii tarii. Iata-l citand cu placere cuvintele unui cersetor deghizat: "Zicea ca el e Voda. Si ca dupa ce mananca alvita are planuri mari... intai ii baga in pastele masii pe top care sunt contra, astia dupe aici, ii trage in teapa si le face de petrecanie. Face tara luna... asa sa sclipeasca... sa aluneci pe drum de lustru... Dupa aia il momeste pe Mahomed cu oastea, sa vina la noi. ca e mai curat... li taie capul lui Mahomed si face vant oastei turcesti in Polonia. Ba chiar in Franta... Sa se mai descurce si ei... Dar trebuie atrasi cat mai multi... ca sa le facem vant cat aluneca... (Rade) Ar trebui sa invatam top turceste, zice, ca sa-i inganam. Si cand Mahomed o zice "vreau sa cunosc Tara Romaneasca", noi sa facem: aaa! in turceste, l-am mai incurca un an, doi.

Papuc: Ce sa pretinzi de la un damblagiu?

Tepes: Nu, ca stie el ceva., prea ii sclipeau ochii... imi venea sa-l iau... sa-l pun pe tron, poate face vreo isprava. Si sa mananc eu alvita..."

Tepes ajunge sa-si lichideze slujitorul cel mai devotat, pe capitanul Papuc, impins la acest act-limita de teroarea si suspiciunea dominatoare, din tara si in afara tarii. Faptele acestea incrancenate le explica, invariabil, prin lipsa de timp" sau presiunea unor "ratiuni superioare": "N-am ragaz sa-mi apropii norodul meu. Sa fac tot binele care-l incepusem" sau "Pentru mine, binele si iertarea sunt ca niste bucate ravnite, din care nu am dreptul sa ma ospitez. (...) Pe multi ii puteam ierta. Si-ar fi fost spre folosul patriei... Dar i-am omorat din timiditate." Simbolurile asumarii totale a raspunderii si ale calmului cruzimii transpar, cel mai mult, in finalul propriei expiatii: "Voi ati suferit doar pentru voi - comenteaza in fata celor doi spanzurati, in timp ce urca pe a treia teapa -eu am suferit pentru toti. Degeaba" Dumnezeu stie (...) e oare moartea un lucru atat de groaznic incat sa ne inclesteze falcile? Ha? (Rade) Ha, ha. daca sunt inclestete le desfacem cu teapa. Pacat ca se termina iotul cand incepi sa te simti mai in largul tau... mai sus. (Urca) Plecaciuni acestui pamant. Pentru urcus. Pentru apoteoza."